

1962

(15)

CARAS CONDOS PAVLOS TSOCLIS

707.4
GR
1962
KAP

Κ Α Ρ Α Σ
Κ Ο Ν Τ Ο Σ
Π Α Υ Λ Ο Σ
Τ Σ Ο Κ Λ Η Σ

21 ΙΟΥΛΙΟΥ - 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Γ Κ Α Λ Ε Ρ Ι « Κ Λ Ε Ι Ω »
Υ Δ Ρ Α 1 9 6 2

ΚΑΡΑΣ

γεννήθηκε στα Τρίκαλα τὸ 1930. Ζει καὶ ἐργάζεται στὸ Παρίσι.

Ὁ Καρας στὰ πέντε χρόνια Παρισινῆς διαμονῆς, προσηθάνθηκε μὲ τὸ ἀναλλοίωτο χαμόγελο του ἕνα καινούργιο ὄρομο, καὶ ἐκφράζει στὰ τριάντα του, μιά βεβαιότητα πολὺ προτιμώτερη ἀπὸ τὶς ἀγωνίες τῆς μονόπλευρης πορείας τῶν μανιακῶν τοῦ νεωτερισμοῦ.

Ἐχει ὀριστικά ἀποβάλλει τὶς περιπλοκές καὶ τὶς φιοριτούρες ὅπου χάνονται ἡ κληρονομιά τοῦ Ἀσηρημένου Ἐξπρεσσιονισμοῦ καὶ ἡ μυθολογία τοῦ ἀπρόβλεπτου, κληροδοτημένη ἀπὸ τὴν Ἀμερικάνικη Σχολή.

Ὁ Καρας ἔχει πάρει πλέον τὸ ἴδιο τὸ διάστημα γιὰ μοναδικὴ ἀπασχόληση, ἕνα διάστημα ὅμως μὲ κλίμακα τὴν καρδιά.

Τοῦ κάνει μιά περιγραφή ἀντικειμενικὴ καὶ ξεκαθαρισμένη. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀκρίβεια ζεπηδᾷ μιά ποίηση αὐστηρὴ καὶ δυνατὴ.

Ἡ παλέττα εἶναι συγκεντρωμένη στὰ οὐσιώδη. Κόκκινο, ἄσπρο, μαῦρο, πράσινο μερικὲς φορές, συλλαμβάνουν μιά φόρμα παραδειγματικὴ πάνω στὸ χῶρο τοῦ ἀέρα, καὶ παίζουν μαζί τους τὸ παιγνίδι τῆς ζωαντικῆς φύσης, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, τραγουδώντας στὸ μάτι αὐτὸ τὸ ρεφραϊν τῶν χιλιετησίδων ποὺ ὁμολογοῦν συντρίμια ἀγγείων καὶ ἀπομεινάρια φρέσκων ἀναστημένα μέσα ἀπὸ τοὺς ἄμους τῆς λήθης.

Ὁ Καρας βρίσκεται σ' αὐτὴ τὴ συνεχὴ διαμάχη τοῦ παρόντος καὶ τῆς ἱστορίας, τῆς διδασχῆς καὶ τῆς δημιουργίας — μὲ τὴν ἡρεμὴ τὸλμη ἐκείνου ποὺ βρίσκεται σὲ εὐφορία.

Συμπέρασμα τῆς τραγικῆς περιπέτειας μὴς ψυχικῆς διαμάχης τὰ ἔργα του ἀποκαθιστοῦν τὸν διάλογο μὲ κάθε ἐρευνητὴ τῆς σύγχρονης ὁμορφιάς.

Caras, à l'issue de cinq années de séjour parisien, a senti avec son sourire inaltérable une voie nouvelle et manifeste à la trentaine une assurance bien préférable aux angoisses de la marche sur un seul pied des maniaques de nouveauté.

Il a définitivement banni les complexités et les fioritures où s'engoncent l'héritage expressionniste abstrait et la mythologie de l'improvisation léguée par l'école américaine.

Caras a désormais pris l'espace lui-même pour unique préoccupation, un espace aux dimensions de la glyptique du cœur. Il en fait une description objective et sans bavures. De cette précision même jaillit une poésie austère et forte.

La palette s'est ramassée sur l'essentiel. Rouges blanc et noirs, verts quelquefois, saisissent une forme exemplaire sur la plage de l'étendue et jouent avec elle le jeu de nature vivante du temps et de l'homme, chantant à l'oeil ce refrain des millénaires qu'avouent tessons de poterie et infigurés restants de fresques surgis des sables du souvenir.

Caras est engagé dans cette confrontation permanente du présent et de l'histoire, de la leçon et de la création — avec l'audace tranquille de qui fait de l'ubris. Compte — rendu de la péripétie tragique d'un théâtre intérieur, ses toiles établissent le dialogue avec tout chercheur de beauté actuelle.

JEAN CATHELIN
Paris, Juin 1962

ΚΟΝΤΟΣ

Γεννήθηκε στην τρίπολη τὸ 1931. Ζει καὶ ἐργάζεται στὸ Παρίσι.

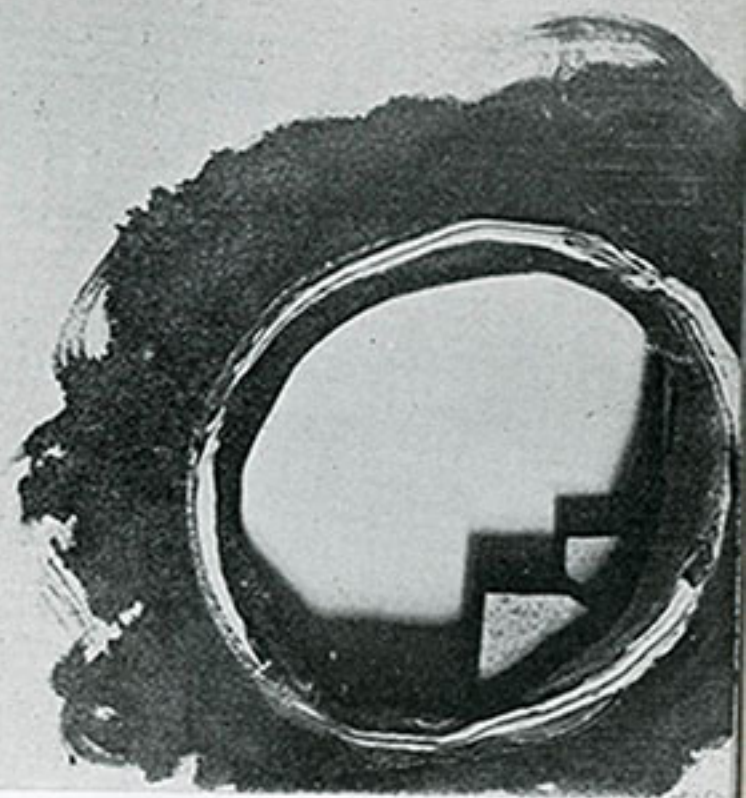
Ὁ Κοντός ἢ δημιουργεῖ ἐξώγλυφα πάνω στὴν ἐπιφάνειά του, ἢ χαράζει σ' αὐτὴ τὰ σημάδια χτισμάτων ποὺ χάθηκαν, σὰν νάθελε νὰ παρακολουθήσει πλαστικά τὸ χρόνο ἢ νὰ μαζέψει τὰ λείψανά του ὅπως θὰ τᾶβρισκε κανεὶς στὸ βάθος ἐνὸς τάφου προϊστορικοῦ.

CARLO BARBIERI

Condos Dimitrio sbalza i suoi quadri o vi incava le orme d'una costruzione sparita, a guisa di uno che voglia plasticamente inseguire il tempo, o raccoglierne le reliquie come nel fondo d'un tumulo preistorico.

CARLO BARBIERI

ΠΑΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στα Φιλιππύρια τὸ 1930. Ζει καὶ ἐργάζεται στὸ Παρίσι.

Ξέρουμε γιατί οἱ «σοβαροὶ» ιστορικοὶ χαρακτηρίζουν σάν «μυθικά» τὰ ταξίδια τῶν πρώτων ἐλλήνων στοχαστῶν.

Τοὺς ἀρέσει νὰ φαντάζονται μία Ἑλλάδα Παρθενογέννητη, ἕνα μῦθο ἐλεύθερο ἀπὸ κάθε διεκδικησὴ πατρῶτητος.

Παραδέχονται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ δρόμου τοῦ μεταξιοῦ καὶ ἀρνοῦνται τὴν ὑπαρξὴ τοῦ δρόμου τῆς σοφίας.

Ἔτσι ἡ Δύση μένει πάντοτε ἡ Δύση.

Οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες ποὺ δὲν εἶναι «οἱ Ἕλληνες μας τοῦ σχολείου», ποὺ κι' αὐτοὶ ἐξ ἄλλου δὲν εἶχαν τίποτα τὸ κοινὸ μὲ τὸν Ἡράκλειτο καὶ Σία, οἱ νέοι Ἕλληνες λοιπόν, κάνουν κι αὐτοὶ ταξίδια ποὺ μιά μέρα θὰ τὰ χαρακτηρίσουν ἴσως μυθικά. Ὁ Παῦλος ἔφτασε ὡς τοὺς μεγάλους λευκοὺς βαρβάρους, τοὺς σημερινοὺς κλασσικοὺς (Mondrian-Borduas Kline-Soulages). Κι' ἔτσι ξαναγυρίζει στὴν Ἑλλάδα ἡ κλασσικὴ πνοὴ ποὺ λένε πὼς εἶχεν ἐφεύρει.

Ἐξ ἄλλου ὁ Κκλίμης ὁ Ἀλεξανδρέας εἶπε: «Ἡ φιλοσοφία εἶχε κάνει τὸν γύρο τοῦ Κόσμου πρὶν φτάσῃ στὴν Ἑλλάδα».

Raymond Girard

On sait pourquoi les historiens «sérieux» qualifient de «légendaires» les voyages des premiers penseurs grecs. Ils imaginent volontiers une Grèce à génération spontanée, un mythe libre de toute paternité revendicatrice.

Ils admettent l'existence de la route de la soie et nient celle de la voie de la sagesse.

Ainsi l'Occident est bien l'Occident.

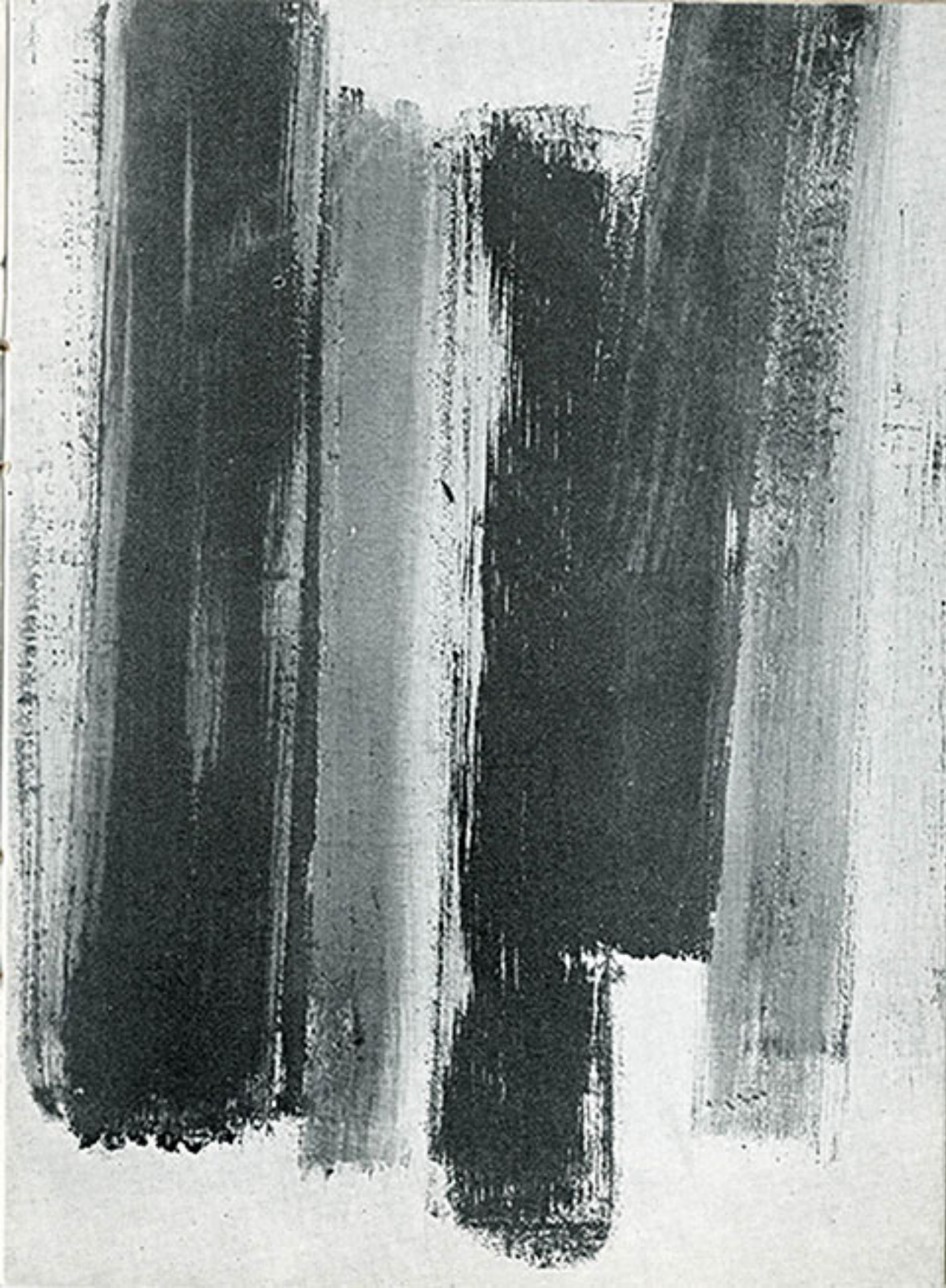
Les grecs d'aujourd'hui qui ne sont pas «nos-grecs-du-lycée» qui à leur tour n'avaient rien de commun avec Héraclite & Cie, ces grecs modernes font des voyages que l'on qualifiera peut-être un jour de légendaires.

Pavlos s'est rendu jusque chez les grands barbares blancs, les classiques d'aujourd'hui. (Mondrian-Borduas Kline-Soulages). C'est ainsi que retourne à la Grèce ce souffle classique qu'elle avait, dit-on, inventé.

Clément d'Alexandrie ne disait-il pas: «La philosophie a fait le tour de l'univers avant de parvenir à la Grèce».

Raymond Cirard

ΤΣΟΚΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1930. Ζει και εργάζεται στο Παρίσι.

Ανάμεσα στους νέους Έλληνες Καλλιτέχνες που συνθέτουν την «Ecole de Paris» ο Τσόκλης είναι χωρίς αμφιβολία ένας απ' εκείνους που έχουν καλλίτερα καταλάβει έναν απ' τους εξελικτικούς δρόμους της σύγχρονης ζωγραφικής.

Πράγματι εγκαταλείποντας έναν εξπρεσιονισμό έκφρασμένο με μιά μονοχρωμία μαύρη και πραγματοποιημένο με την βοήθεια κομματιών κάρβουνου κολλημένων πάνω στον πίνακα, ξαναγύρισε στην καθαρή ζωγραφική, ζητώντας τώρα να κάνει μιά σύνθεση διαφόρων δυναμικών και στατικών απόψεων του Σύμπαντος.

Έτσι, φανερώνοντας στά πίσω του επίπεδα μιά πιο βαθειά κοσμική αίσθηση, κατασκευάζει γεωμετρικές φόρμες γκρίζες ή μαύρες, οι οποίες, βαλμένες μέσα σ' αυτό τον κοσμικό χώρο, φανερώνουν την έκφραση ενός έσωτερικού κόσμου, ύψώνοντας αυτόν τον προσωπικό, μυστηριώδη και φανταστικό χαρακτήρα, τον σχεδόν ασύλληπτο, μέχρι το παράδοξο.

Henry Galy-Carles
Venise Juin 1962

Parmi les jeunes artistes grecs composant l'Ecole de Paris, Tsoclis est sans doute un de ceux ayant le mieux compris l'une des voies évolutives de la peinture contemporaine; en effet, délaissant un expressionnisme traduit par un monochromisme noir et réalisé à l'aide d'intégration de charbon sur la toile, il est revenu à la peinture pure, cherchant maintenant à faire une synthèse des différents aspects dynamiques et statiques de l'univers; ainsi manifestant dans ses arrière-plans un sens cosmique plus profond, il construit des formes géométriques grises ou noires qui manifestent, intégrées dans cet espace cosmique, l'expression d'un monde intérieur, haussant ce mystérieux imaginaire individuel presque impondérable juspu'à l'insolite.

Henry Galy-Carles
Venise Juin 1962

GALERIE

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000003561